

Sygn. akt II K 837/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Otwocku Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Włodarczyk

Protokolant Anna Bodalska – Krydowska

po rozpoznaniu dnia 15 marca 2019 r. na posiedzeniu sprawy

M. W. s. W. i I. z d. N., ur. (...) w O.

oskarżonego o to, że: w dniu 24 sierpnia 2018 r. w O., woj. (...), kierował samochodem osobowym marki S. (...) o nr rej. (...) po drodze publicznej – ul. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,39 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

orzeka

1. na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne wobec oskarżonego M. W. warunkowo umarza na okres próby 1 (jednego) roku;
2. na podstawie art. 67 § 3 k.k. zasądza od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej;
3. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego w całości od kosztów postępowania, wydatki przejmując na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 837/18

UZASADNIENIE

W dniu 24 sierpnia 2018 roku, pełniący służbę w patrolu zmotoryzowanym policjant B. M., około godziny 10:20 na ul. (...) zatrzymał do kontroli samochód osobowy marki S. (...) o nr rej. (...), kierowcą którego był M. W.. Podczas kontroli drogowej funkcjonariusz policji wyczuł od kierującego pojazdem wyraźną woń alkoholu z ust. W związku z powyższym policjant poddał kierowcę badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikiem, I- 0,39 mg/l, II- 0,38 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. W związku z pozytywnym wynikiem badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, funkcjonariusz policji zatrzymał prawo jazdy M. W. o nr (...). Pojazd kierowany przez M. W. został przekazany za pokwitowaniem osobie wskazanej przez kierującego tj. M. K.. Później M. W. został przewieziony przez załogę Wydziału Prewencji KPP w O. w celu przeprowadzenia badania na urządzeniu alkometr do KPP w O.. Kierujący pojazdem m-ki S. został zbadany na urządzeniu alkometr z wynikiem, I- 0,34 mg/l i II- 0,34 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Pierwsze badanie wykonano o godz. 10:48 a drugie o 10:51. A., którym wykonano badanie posiadał aktualne świadectwo wzorcowania.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- Częściowo wyjaśnień oskarżonego M. W. (k. 18-21)

- Zeznań świadka: B. M. (k. 12-14)
- Innych dowodów ujawnionych na rozprawie: przebiegu badania stanu trzeźwości (k. 2, 3), świadectwa wzorcowania (k. 4), pokwitowanie zatrzymania prawa jazdy (k. 6) , pokwitowanie przekazania pojazdu (k. 5), dane o karalności (k. 23).

M. W. nie był uprzednio karany (k. 23)

Przesłuchany w charakterze podejrzanego na etapie postępowania przygotowawczego M. W. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w dniu 24 sierpnia 2014 roku około godziny 11:00 został zatrzymany do kontroli drogowej kiedy prowadził pojazd m-ki S. (...) o nr rej. (...). Z wyjaśnień M. W. wynika, iż został on poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikiem pozytywnym. Oskarżony wyjaśnił, że był bardzo zdziwiony pozytywnym wynikiem badania i podał, że spożywał alkohol w postaci trzech piw poprzedniego dnia w związku z narodzinami syna K., ur. (...). Oskarżony M. W. wyjaśnił, że nie podejrzewał, iż może być jeszcze pod wpływem alkoholu dlatego zdecydował się prowadzić samochód m-ki S. (...). Oskarżony stwierdził, że gdyby miał świadomość tego, że znajduje się pod wpływem alkoholu, to nie zdecydowałby się na prowadzenie samochodu oraz poprosiłby kogoś, aby udać się na posterunek policji w celu przeprowadzenia badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Oskarżony wyjaśnił, że nigdy nie był karany oraz prosi o nie zatrzymywanie prawa jazdy, w związku z wykonywaną pracą mobilnego handlowca oraz koniecznością utrzymania czteroosobowej rodziny.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego M. W. w całości. Wyjaśnienia oskarżonego są spójne, logiczne oraz koreluje z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności z zeznaniami świadka B. M..

Przesłuchany w charakterze świadka B. M. zeznał, że w dniu 24 sierpnia 2018 roku na ul. (...) pełnił służbę radiowozem oznakowanym w godzinach 8.00-16.00. Świadek zeznał, że około godziny 10:20 zatrzymał do kontroli samochód m-ki S. (...) o nr rej. (...). Świadek zeznał, że podczas kontroli pojazdu wyczuł od prowadzącego M. W. wyraźną woń alkoholu oraz zadał kierującemu pytanie czy ten spożywał jakiś alkohol w tym dniu, na co oskarżony udzielił odpowiedzi, że wcześniej spożywał piwo. Świadek zeznał, że poddał oskarżonego badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, z wynikiem, I- 0,39 mg/l i II- 0,38 mg/l. Świadek zeznał, że w związku z tym, że sam pełnił służbę, wezwał załogę Wydziału Prewencji KPP w O. w celu przewiezienia oskarżonego do KPP w O., aby przebadać go na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Świadek zeznał, że samochód na prośbę oskarżonego został przekazany M. K.. Z zeznań świadka wynika, że po przewiezieniu do KPP w O. i przebadaniu oskarżonego na urządzeniu alko metrze, otrzymano wyniki I 0,34 mg/l i II- 0,34 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Świadek zeznał, że zatrzymał prawo jazdy oskarżonego wydając mu pokwitowanie o nr (...).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka B. M. w całości. Zeznania świadka są spójne, logiczne i konsekwentne oraz koreluje z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, a w szczególności z wyjaśnieniami oskarżonego M. W.. Sąd miał również na uwadze, że świadek jest osobą obcą dla oskarżonego i niezainteresowaną osobiście w wyniku postępowania, a przy tym funkcjonariuszem policji świadomym wagi odpowiedzialności za treść składanych zeznań.

Sąd uznał za wiarygodne również wszystkie pozostałe dowody z dokumentów ujawnione na rozprawie. Żadna ze stron nie kwestionowała bowiem ich wiarygodności ani autentyczności, a w połączeniu z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym, dokumenty te pozwalają na odtworzenie pełnego i rzeczywistego obrazu czynu popełnionego przez oskarżonego.

M. W. zarzucono we wniosku prokuratora o warunkowe umorzenie postępowania karnego, że w dniu 24 sierpnia 2018 roku w O. woj. (...), kierował samochodem osobowym marki S. (...) o nr rej. (...) po drodze publicznej – ul. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,39 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu tj. o czyn z art. 178a § 1

Przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., którego dopuścił się oskarżony, sankcjonuje prowadzenie w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Istota tego czynu polega na prowadzeniu pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Stan

nietrzeźwości w rozumieniu kodeksu karnego, określony w art. 115 § 16 k.k. zachodzi wówczas, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 ‰ albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Przestępstwo określone w art. 178a § 1 k.k. może być popełnione tylko z winy umyślnej co oznacza, że sprawca świadomie wykonuje czynności, których konsekwencją jest spowodowanie skutków określonych w w/w przepisie. Czyn z art. 178a § 1 k.k., jest nadto przestępstwem formalnym, co oznacza, że do jego popełnienia nie jest konieczne wystąpienie konkretnego niebezpieczeństwa w ruchu.

Sąd uznał, że w stosunku do oskarżonego M. W. spełnione zostały przesłanki warunkowego umorzenia postępowania określone w art. 66 § 1 i 2 k.k.

Zgodnie z art. 66 § 1 k.k. Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

W myśl art. 66 § 2 k.k. warunkowego umorzenia nie stosuje się do sprawcy przestępstwa zagrożonego karą przekraczającą 5 lat pozbawienia wolności.

W odniesieniu do oskarżonego spełnione zostały w/w przesłanki warunkowego umorzenia postępowania. W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, że wina i stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu nie są znaczne, a okoliczności popełnienia zarzucanego mu czynu zagrożonego karą grzywny, karą ograniczenia wolności albo karą pozbawienia wolności do lat 2, nie budzą żadnych wątpliwości. Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wina oskarżonego nie budziła wątpliwości Sądu. Umarzając warunkowo postępowanie karne wobec oskarżonego Sąd miał na uwadze, że oskarżony nie był wcześniej karany.

Sąd warunkowo umarzając postępowanie karne wobec oskarżonego M. W., na podstawie art. 67 § 1 k.k. określił okres próby na 1 rok. Okres próby ma na celu przede wszystkim wychowawcze działanie na sprawcę oraz weryfikację postawionej wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej. W ocenie Sądu roczny okres próby będzie w przypadku oskarżonego czasem wystarczającym na taką weryfikację.

Na podstawie art. 67 § 3 k.k. Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej, kwoty 5.000 (pięciu tysięcy) zł;

Natomiast mając na uwadze niewysokie stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego, przekraczające ustawowy próg stanu nietrzeźwości, lecz nie w znacznym stopniu, a także właściwości i warunki osobiste w/wym, jego postawę po popełnieniu czynu, Sąd uznał, iż nie zachodziła potrzeba orzekania zakazu prowadzenia pojazdu wobec M. W.. Sąd miał na uwadze także to, że oskarżony ma na utrzymaniu liczną rodzinę i utrata prawa jazdy stanowiłaby dla niego i jego rodziny dodatkową dolegliwość, wiążąc się z utratą pracy jako handlowca.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwalnia oskarżonego w całości od ponoszenia kosztów postępowania, wydatki przejmując na rachunek Skarbu Państwa.